

Å MARJÅ•, SOU TADY LIDI!

StÅ™eda, 08 Åºnor 2017

Ten les prostÅ› do tramvaje tahat nemÅ›l. Kdyby si ho ale hodil na ramena a šel pÅ›šky, nezaÅ›ilo by pár lidí další z variant vánoÅ›ní "atmosféry". KdyÅ¾ se stanete souÅ›ástí pÅ™epravní kabiny pÅ™ecpaný vánoÅ›ní tramvaje a krabice s panenkou vás tlaÅ›í do pravého kolene, do rozkroku se vám nasune svým zadkem paní pÅ™ed váma a další spolucestující se rozhodl ve stejné kabině pÅ™epravit kolo, opravdu nechcete pÅ™ijet ke stanici, ve které uÅ¾ z dálky vidíte muÅ›e, který podpírá strom...

Strom, který rozhodně nevypadá jako stromek vánoÅ›ní, ale spíš jako vzdálený bratranec sekvoje nÅ›kde z Yellowstoneu. Malá skupinka lidí po otevřetí dveřím s povděkem bÅ›icho tramvaje opustí, ale i jako špatný prognosou usoudíte, Å¾e to, co se chystá dovnitř, bude pÅ™íčinou zážitku roku! PÅ™ed otevřenými dveřmi se objeví hustý les stojící u dveří a vypadající jako dáda JeÅ›ka, sestoupí na první schod a směřem k lesu Å™ekne: "PoÅ›te, já vám pomůu." Do tramvaje padne špiÅ›ka smrkového obra, pár lidí šlehne po ksichtu a jedné dámě posune brejle na obličej tak, Å¾e vypadá, jako by právě vypadla fest zlitá z baru nÅ›kdy kolem tÅ™etí hodiny ranní. "šmarjá, tady sou lidi!", zakřiká směřem k lesu a paní pÅ™ede mnou zaboř svěj zadek hlouběji do mého rozkroku. Panenka pořád tlaÅ›í! Pomocný stařík Å›apne oběma rukama jednu z větvi motouzem obaleného obra, zabere a ... zmizí. Zmizí páš klouznul a spadl pod něj. Ztratil se. Vlastník stromu, zatím stojící na refěži, se ohne, oběma rukama uchopí spodní kmeř přeměrem vinylové desky a zašne celý ten les sunout do vnitřku tramvaje. Stařík pod ním je větvi vlněný pod noh spolucestujících a s velkou odvahou v hlase křiká: "JeštÅ› kousek a jsme tam." Lidí se snaží rozestoupit a udlat prostor symbolu klidu a porozumění. JenÅ¾e ... udlejte místo tam, kde žádný není! Další cestující, co zřejmě pospíchají víc než ostatní a tramvaj stojící ve stanici je irituje, se aktivně pÅ™idají k vcucnutí lesa do tramvaje. Zachytávají větve stromu a táhnou ho dál, větve dáleka pod ním. Majitel stromu je uÅ¾ skoro vnitř, zbývá jen pár centimetrů a věz bude moct konečně vyjet ze stanice. Pak se to stane! Motouz omotaný kolem stromu, dávající dosud lesnímu obrovu tvar obrovského kuřele, prdne. Stromek..., který se kolem nás zatím sunul v úrovni rozkroku, roztáhne znenadání své dlouhé, silné a jehličím pichlavé větve do všech koutů a vy se ocitnete v lese a musíte pÅ™ivírat oči, abyste pár dní pÅ™ed Vánoce nepřelili o zrak. Pár větvi celkem agresivně mrskne svoje piÅ›ky i mezi sedadla a dosud šstně sedící se stanou ozdobami na vánoÅ›ní jolce. Větně malého vořka, kterej nechápe, proč k od něj pod stromem leží starý pán. "MÅ›eme", zakřiká majitel stromu směřem k dvěma, které se stěže nechávají za svými zády kabelu visící stále na jeho rameni. Tramvaj do stanice Vánoce se rozjíždí! Chytit se madla je nemožné. Skoro každě se drží nějaké větve, kolem to voní jako v Krnapu a mladej kluk zpod stromu vytahuje stařika pomáhá mu na nohy. Paní, co si posunula brejle zpět na místo kam patří, se podívá na strážce toho věho a řeká: "Nezbláznil jste se? Proč si kupujete tak velkej strom? Malej by vám nestačil?" a namíchne ksicht do podoby a tvaru právě usmažené koblihy. šichni dáleme, Å¾e nám na odpovědi nezáleží, ale uš máme nastraž jako dravec pÅ™i lovu. "Já se moc omlouvám," hlesne unaveně ten, kterej svojí kabelu veze na následující stanici stále za dvěma tramvaje. "Omlouvám??? Na to vám prdím. Se podívejte, co jste zpřobil!", zahřmí nasupeně a cuká sebou, jako by u ní začala propukat padoucnice, paní v brejlích. "Kam aÅ¾ jedete?" "Na Karlák", hlesne poněženě pÅ™epravce le "A to musíte jet tramvaj? TeÅ›? Na to jste si měl objednat traktor s valníkem, prosimvás!", hrne mezi větve svoje nasupení a řeká, Å¾e se pÅ™idá nÅ›kdo další. Tramvaj sebou v zatáčce trhne a pár větvi držených v rukách cestujících se z lidí tak pÅ™ijdou o zbytky jakés takés stability. Vám se ale uleví, protoÅ¾e na Karláku vystupujete taky a radost vám udělá, Å¾e se ven z tramvaje nebudete muset dostat tak, Å¾e sešplháte po kmenu stromu směřem ke dvěm. A pak... "DyÅ¾ je to krásný", prohlásí ten, který málem instalaci lesa do tramvaje zaplatil vlastním životem. "Jsou Vánoce. Tak si zazpíváme... naaroodiil se Kristus pán, veseleeme see..", vypustí stařík z hrdla vánoÅ›ní evergreen v evergreenu sám stojící. "DyÅ¾ vás to málem zabilo a vy si zpíváte!", okřikne kouzelného dáleka paní brejlatá, "To vám nevadí?" Děkoušek dozpívá svěj krátký part a řekne: "No BóÅ¾e, za chvíli budou Velikonoce a narodim se znova….“ FRANTA BOUšKA(stalo se těsně pÅ™ed Vánoci)